

[A. C. Mortensen.]

Landbruget. Nu ved jeg ikke, om det fastsatte Kvantum har slaæet særlig godt til i indeværende Aar, men efter som det bliver jo længere jo vanskeligere at faa saavel Brændselstoffer som Gummi til Bilerne, vil der blive Brug for stadig flere Heste uden for Landbruget. Det haaber jeg, at Landbrugsministeren vil være opmærksom paa, saaledes at det Kvantum, der er afsat til Heste uden for Landbruget, ikke skæres ned, men tværtimod forhøjes, hvis det bliver nødvendigt. Naar det bliver vanskeligt med andre Køretøjer, vil det jo være nødvendigt at skaffe det fornødne Korn til Hestene.

I øvrigt kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Løje: Jeg er enig med den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen, i, at det Lovforslag, der her er til Behandling, maa betegnes som overordentlig betydningsfuldt for hele Samfundsholdningen, og dertil kommer, at det griber dybt ind i de enkeltes Dispositioner og først og fremmest i hele Landbrugets Økonomi. Det er derfor af stor Vigtighed, at de Foranstaltninger, som træffes gennem denne Lovgivning, mødes med Tillid og Forstaaelse, navnlig i de Kredse af Befolkningen, der maa bringe betydelige Ofre, og det kan vel siges, at det i særlig Grad er den Del af Landbruget, der gennem en større eller mindre Aflevering af Korn bliver sat ud af Stand til at ernære deres Dyr paa nogenlunde sædvanemæssig Maade, i hvert Fald bliver sat ud af Stand til at ernære dem tilfredsstillende. Det er maaske i nogle Tilfælde forbundet med Tab, skønt ikke i alle Tilfælde, men det er i alle Tilfælde en meget alvorlig Ting at have Dyr staaende i sine Stalde, som man ikke kan ernære paa blot nogenlunde forsvarlig Maade. Det er maaske ikke saa let for alle at forstaa, hvor vanskeligt dette er, men det er en Kendsgerning, at Spørgsmaalet om Husdyrenes Ernæring under de nuværende meget vanskelige Forhold og navnlig i dette Øjeblik giver Anledning til Bekymringer i mange Landbrug Landet over.

Jeg vil gerne nævne og understrege dette, bl. a. fordi det giver en Forklaring paa, at den Del af Landbruget, der skal aflevere Korn, maa være imod, at Udskrivningen af Korn bliver større, end hvad der maa anses for absolut nødvendigt og paa-krævet. Paa den anden Side forstaaer jeg, at det er tiltalende for dem, der skal ad-

ministrere Loven, at der ikke blot udskrives den Kornmængde, der maa anses for absolut nødvendig til de forskellige Formaal, men tillige stilles Krav om betydelige Reserver, saa at der under alle Forhold er Sikkerhed for, at der ikke kommer Vanskeligheder af nogen Art. Det er jo i øvrigt ikke et Særkende netop for Kornordningen, at dette er Tilfældet. Det er jo ogsaa Tilfældet i en Mængde andre Forhold, at naar det offentlige griber ind, kræver man Reserver, selv om det skulde give Anledning til, at de Reserver, der findes ude i Befolkningen, samtidig forsvinder. Men bortset fra dette erkender vi naturligvis — det erkender vi alle —, at Kornloven er en Nødvendighed, og kun naar det skønnes, at de Krav, der stilles om Kornudskrivning, er usødigt store, kommer der Modstand frem hos dem, der skal aflevere Korn. Jeg vil gerne sige, at vi fra Landbrugets Side er Landbrugsministeren Tak skyldig, fordi han som sædvanlig gennem lange og til Tider besværlige Forhandlinger har søgt at forlige de modstridende Anskuelser, thi derved skabes der en betydelig større Tillid til, at der er taget berettigede Hensyn til alle Sider, til alle Interesser.

Man maa ligeledes tillægge det en betydelig Værdi, at Rammerne for en saadan Lovgivning som den, her er Tale om, naar de engang er fastlagte, ikke uden særdeles tvingende Grunde ændres fra Aar til andet, og at de kun ændres paa de Omraader, hvor Erfaringen siger os, at saadan Ændring er nødvendig. Det siger nemlig sig selv, at det er betydeligt lettere for Landbrugerne at disponere, naar de paa Forhaand ved saa nogenlunde, om end ikke i alle Einzeltheder, hvorledes denne Lovgivning former sig fra det ene Aar til det andet. Det er ligeledes af stor Værdi, at det er lykkedes at skabe Enighed mellem dem, der har deltaget i Forhandlingerne, og jeg vil gerne ogsaa paa mit Partis Vegne yde den højtærede Landbrugsminister en uforbeholden Anerkendelse, ligesom der ogsaa herfra bør lyde en Tak til Landbrugsorganisationerne, der jo alle — vi kan vel sige uden Undtagelse — har maattet udvise en vis Resignation for at naa et Resultat.

Hvad Lovforslagets Einzeltheder angaar, skal jeg, da der i Hovedtrækkene er Enighed fra alle Sider, kun fremsætte enkelte Bemærkninger. Med Hensyn til Afleveringspligten, som omtales i § 1, foreslaas der en Ændring for en Gruppe inden for de mindre Brug, Ejendomme med fra 8 000 til 10 000 Kr.s Jordværdi, idet de i Fjor kun var pligtige at aflevere 250 kg Korn